

Sygn. akt VI RC 588/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział VI Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Anita Morwińska-Sobiecka

Protokolant sekretarz sądowy Błażej Jurkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 2 stycznia 2017 roku w Bydgoszczy

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego W. S. reprezentowanego przez ojca A. S.

przeciwko D. W. (1)

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa od pozwanej D. W. (1) alimenty na rzecz małoletniego powoda W. S. z kwoty 400 zł (czterysta złotych) miesięcznie wynikającej z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy w dniu 8 września 2015 r. sygn. akt V RC 313/15 do kwoty 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca, do rąk ojca małoletniego powoda A. S., z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 1 września 2016 roku;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanej D. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty od pozwu, od której to opłaty powód był zwolniony,
4. zasądza od pozwanej D. W. (1) na rzecz małoletniego powoda działającego przez ojca A. S. kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego,
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/-/ SSR Anita Morwińska-Sobiecka

Sygn. akt VI RC 588/16

UZASADNIENIE

Małoletni powód W. S. reprezentowany przez ojca wniósł pozwem z dnia 30 sierpnia 2016 roku o podwyższenie alimentów wynikających z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy w dniu 8 września 2015 r. w sprawie V RC 313/15 z kwoty 500 zł do kwoty 800 złotych miesięcznie. Wraz z pozwem ojciec małoletniego powoda złożył wniosek o zabezpieczenie roszczenia poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz małoletniego powoda kwoty 800 zł miesięcznie. W uzasadnieniu stanowiska wskazano, iż koszty utrzymania małoletniego od ostatniego rozstrzygnięcia uległy zmianie. Małoletni wkroczył w wiek intensywnego rozwoju, co wymaga częstej zmiany odzieży i obuwia, gdyż po kwartale ubrania są już z małe i trzeba kupić nowe. Dodatkowo małoletni domaga się udziału w zajęciach sztuk walki oraz potrzebuje stałych korepetycji z języka angielskiego. Ojciec małoletniego miesięczny koszt utrzymania syna określił na kwotę ok. 2.200 zł. Odnośnie pozwanej wskazano, iż ma ona dobrą sytuację majątkową i ma ona zwiększone możliwości partycypowania w kosztach utrzymania małoletniego syna (k.3-7)

Postanowieniem z dnia 23 września 2016 roku Sąd oddalił wniosek o zabezpieczenie roszczenia (k. 16-17).

W odpowiedzi na pozew pozwana D. W. (2) wniosła o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że ze swojego obowiązku alimentacyjnego wywiązuje się regularnie, a ponadto w miarę swoich możliwości stara się partycypować w większej części w kosztach utrzymania syna. Pozwana zaprzeczyła, że od dnia zawarcia ugody nastąpiła zmiana okoliczności, która uzasadniałaby zwiększenie jej obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego, bo za takie nie można uznać upodobania ojca małoletniego do markowych produktów, na których pozwanej nigdy nie było stać. Ponadto zakwestionowała wydatki na syna wskazywane przez ojca małoletniego w szczególności na odzież, środki czystości, artykuły szkolne oraz lekcje angielskiego i taekwondo, powołując się na fakt, że dziecko na zajęcia te nie uczęszcza (k. 33-37).

Na rozprawie w dniu 2 stycznia 2017 roku strony podtrzymały swoje stanowiska (k 152).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni W. S., urodzony (...), pochodzi z małżeństwa D. S. (obecnie W.) z A. S., które na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 7 listopada 2007 roku w sprawie o sygn. akt XC 888/07 zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie.

Na mocy wskazanego wyroku wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim W. S. Sąd powierzył obojgu rodzicom z ustaleniem miejsca pobytu małoletniego przy matce oraz zasądził od A. S. na rzecz małoletniego W. S. kwotę 350 złotych tytułem renty alimentacyjnej, płatną z góry do dnia 15 każdego miesiąca, do rąk matki D. S., wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat, obciążając matkę pozostałymi kosztami utrzymania i wychowania dziecka.

Rodzice małoletniego w dniu 27 listopada 2014 roku przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy sygn. akt V RC 694/14 zawarli ugodę na mocy, której A. S. zobowiązał się podwyższyć rentę alimentacyjną na rzecz małoletniego syna do kwoty 500 zł miesięcznie.

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie V. N. 411/15 o zmianę wyroku rozwodowego w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej udzielił zabezpieczenia i na czas trwania postępowania ustalił miejsce zamieszkania małoletniego W. przy ojcu.

Po zmianie miejsca zamieszkania małoletniego, przed sądem zawisła sprawa o alimenty od matki małoletniego D. W. (1) na rzecz mał. A. S.. Na mocy ugody zawartej w dniu 8 września 2015 roku przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy w sprawie sygn. akt V RC 313/15 pozwana zobowiązała się do łożenia na rzecz małoletniego syna alimentów w kwocie 400 zł miesięcznie.

W momencie ostatniego rozstrzygnięcia alimentacyjnego A. S. był zatrudniony w firmie (...) Spółka Akcyjna na stanowisku aparatury za wynagrodzeniem 2.150 zł brutto. Wraz z małoletnim mieszkał u dziadka powoda, gdzie opłata za czynsz wynosiła 395,35 zł, a za prąd ok. 75 zł miesięcznie.

Matka małoletniego D. W. (1) pracowała na (...) i otrzymywała wynagrodzenie w wysokości średnio 2.271,15 zł brutto miesięcznie. Do tego otrzymywała premie miesięczne oraz nagrody roczne. Jej średni miesięczny dochód netto wynosił ok. 1.800-2.200 zł. Mieszkała wraz z mężem, którego dochód wynosił ok. 1.500 zł netto. Małżonkowie mieszkali w mieszkaniu znajomych pozwanej, którym pozwana co miesiąc przelewała 700 zł. Dodatkowo płaciła za prąd. Telewizja była wydatkiem rzędu 35 zł, a Internet 70 zł. Ponadto D. W. (1) spłacała kredyt z miesięczną ratą 430 zł oraz zadłużenie na karcie kredytowej. Mąż pozwanej zarabiał ok. 1.500 zł netto miesięcznie.

dowód: okoliczności bezsporne, akta V RC 313/15 (opinia o uczniu k. 7, wyrok rozwodowy k. 8, protokół ugody alimentacyjnej k. 9, zaświadczenie o zatrudnieniu ojca powoda k. 22, k.25, potwierdzenie o wysokości opłat k. 23-24; k.26-27, zaświadczenie o zarobkach matki powoda k. 48, k. 122-128; postanowienie zabezpieczające i ustalające

miejsce zamieszkania małoletniego przy ojcu k.37, potwierdzenie wydatków mieszkaniowych matki k. 52-78, ugoda alimentacyjna k.129),

Aktualnie ojciec małoletniego A. S. A. S. nadal mieszka wraz z synem w mieszkaniu użyczonym przez dziadka powoda. Czyszn wynosi 500 zł, prąd ok. 70 zł miesięcznie. Woda jest w czynszu. Telewizja i (...) to wydatek 200 zł, w tym abonament za telefon małoletniego wynosi 70 zł.

Za 2015 rok A. S. uzyskał średni miesięczny dochód po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne i po odliczeniu podatku 32.407,07 zł (2700 zł netto miesięcznie). Spłaca pożyczkę mieszkaniową w wysokości 200 zł. Innych zadłużeń nie ma. Jest właścicielem lokalu użytkowego przy ul. (...), który użycza na działalność gospodarczą, gdyż miał problem z jego wynajęciem i dzięki temu nie musi opłacać czynszu. Lokalu nie chce sprzedawać, gdyż chce zabezpieczyć studia małoletniego. Jak twierdzi nie pobiera opłaty za wynajem, po prostu w zamian za opłatę czynszu.

dowód : zeznania ojca małoletniego powoda A. S. k. 150-151, PIT 37 za rok 2015 k.138-141; faktura potwierdzająca wydatki mieszkaniowe k.142; zdjęcia lokalu użytkowego k. 143-145;.

Małoletni W. ma ukończone 13 lat (w kwietniu skończy 14). Chodził na zajęcia teakwondo przez dwa miesiące, co było wydatkiem 250 zł miesięcznie, ale z uwagi na brak środków finansowych z zajęć tych musiał zrezygnować. Wcześniej chodził na karate, ale zrezygnował, bo mu się znudziły te zajęcia.

Małoletni od 2007 roku otrzymuje hormon wzrostu, ma hiperinsulinooporność i jest przez to na ścisłej diecie. Unika smażonego. Je dużo warzyw i ryb. Małoletni z uwagi na otrzymywany hormon (w postaci iniekcji) wzrostu nie jeździ na wycieczki, obozy i kolonie.

Małoletni z matką spotyka się średnio co drugi weekend, czasem rzadziej, w zależności od chęci spotkania. Chodzą na basen, do kina. Czasem pozwana kupuje synowi odzież lub artykuły szkolne. Przelewa mu także sporadycznie 8-50 zł na konto w miarę możliwości finansowych. Powód dostaje też czasami pieniądze od babci, matki pozwanej.

Sąd na podstawie przedstawionego przez ojca kosztorysu, kierując się wiekiem dziecka, jego etapem rozwoju, powszechną znajomością cen ustalił iż miesięczne usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda oscylują wokół kwoty ok. 1200 zł. Na kwotę tę składają się: wyżywienie ok. 450 zł-500 zł, odzież i obuwie w rozliczeniu rocznym ok. 110 zł, edukacja szkolna ok. 80 zł miesięcznie, wycieczki i wyjścia szkolne ok. 30 zł miesięcznie, środki kosmetyczno-higieniczne ok. 50 zł, zajęcia dodatkowe ok. 250 zł, organizacja czasu wolnego ok. 80 zł, kieszonkowe ok. 50 zł, wypoczynek letni i zimowy ok. 100 zł w rozliczeniu rocznym, leczenie i profilaktyka ok. 30 zł.

dowód :: zeznania ojca małoletniego powoda A. S. k.150-151; zeznania pozwanej D. W. (1) k. 151-151v, zeznania świadka M. W. k.121v-122, rachunki i faktury potwierdzające wydatki na małoletniego k.8-9, k.11, k.14-15; potwierdzenie wydatków na syna przez pozwaną k. 56, k. 81, k. 87;

Pozwana D. W. (1) od ostatniego rozstrzygnięcia zmieniła miejsce zamieszkania, w związku z czym wzrosły jej wydatki. Do poprzedniego użyczonego mieszkania wrócili właściciele i musiała się wyprowadzić. Obecnie wynajmuje mieszkanie, co jest wydatkiem około 1000 zł. Dodatkowo co drugi miesiąc płaci za prąd ok.100 zł.

Dochód pozwanej jest na tym samym poziomie co we wrześniu 2015 roku. Pozwana tytułem wynagrodzenia wraz z dodatkami otrzymuje kwotę średnio ok. 2200 zł netto. Pozwana za 2015 rok uzyskała średni miesięczny dochód po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne i po odliczeniu podatku w wysokości 27.765,51zł (ok. 2.313 zł netto miesięcznie).

D. W. (1) przez 3 miesiące dorabiała wykładając towar w markecie, co dawało dodatkowy dochód w wysokości 300 zł miesięcznie. Pracowała na umowę zlecenie, ale z uwagi na zmianę warunków nie ma już możliwości tam dorabiać.

Pozwana spłaca kredyt konsolidacyjny, który zaciągnęła w sierpniu 2016 r. aby spłacić poprzednie zadłużenia, tj. pożyczki, chwilówki itp. Rata wynosi 600 zł. Zadłużenie na kartach już spłaciła.

Mąż pozwanej osiąga dochód w wysokości 1.500 zł netto miesięcznie. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu.

dowód :zeznania pozwanej D. W. (2) k. 151-151v, zaświadczenie o zarobkach k.40; potwierdzenie wydatków pozwanej k.41-104; zeznania świadka M. W. k. 121v-122; PIT 37 za rok 2015 k. 146-149;

Sąd poddał analizie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy a w tym zeznania przesłuchanych na rozprawie: ojca małoletniego powoda A. S., pozwanej D. W. (2), jak również świadka M. W.- na okoliczność zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o.

Świadek M. W. – brat pozwanej opisał sytuację życiową i finansową pozwanej. Według świadka pozwana stara się zapewnić synowi niezbędne potrzeby, zabiera go do kina na basen, sporadycznie kupuje odzież, obuwie, czy artykuły szkolne, jak i w miarę możliwości daje kieszonkowe, pomimo, iż jej sytuacja finansowa jest ciężka. W ocenie świadka małoletni ma zaspokojone wszystkie potrzeby.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka M. W. co do przedstawianych okoliczności faktycznych (nie tyle ocen) uznając, iż pomimo spokrewnienia z pozwaną potrafił wskazać obiektywnie na okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Świadek zeznawał o faktach sobie znanych i nie ubarwiał swoich wypowiedzi. Jego zeznania są spójne z pozostałym materiałem dowodowym, któremu Sąd dał wiarę.

Kierując się swobodną, jednakże nie dowolną oceną zeznań ojca małoletniego powoda A. S., Sąd doszedł do przekonania, iż należy przyznać im walor wiarygodności, co do istoty sprawy tj. w zakresie podawanych faktów związanych z dochodami i wydatkami mieszkaniowymi, gdyż zeznania te są spójne z materiałem dowodowym zgromadzonym w toku postępowania i nie budzą wątpliwości Sądu. W ocenie jednak Sądu wskazywane przez ojca małoletniego koszty utrzymania syna na poziomie kwoty 2400 zł są zawyżone i przekraczają zarówno usprawiedliwione potrzeby dziecka, jak i możliwości jego rodziców. Trudno uznać, że koszt utrzymania małoletniego wynosi wraz z kosztami mieszkaniowymi około 2.490 zł (k.4), w sytuacji kiedy zobowiązani do alimentacji zarabiają średnio 2700 zł netto –A. S. i 2.300 zł netto- D. W. (1) i dodatkowo każdy z nich ma zobowiązania finansowe. Zestawienie tych wydatków, w ocenie Sądu, ma charakter życzeniowy i jest nieadekwatne do potrzeb powoda.

Walorem wiarygodności Sąd obdarzył także zeznania pozwanej D. W. (1), która szczerze wskazała na swoją sytuację życiową i majątkową. W zakresie jej dochodu oraz wykazywania, iż sytuacja majątkowa od września 2015 roku nie uległa zmianie. Pozwana co prawda spłaca kredyt konsolidacyjny z sierpnia 2017 r. z wysoką ratą 600 zł miesięcznie, niemniej jednak nie wykazała, że pożyczki, chwilówki, czy inne jej zadłużenia z 2015 roku były uzasadnione, tym bardziej, że cały czas pracowała z tym samym wynagrodzeniem. Pozwana na rozprawie zeznała, że brała kredyty na bieżące życie w 2015 roku i się pogubiła w tych zadłużeniach, co nie usprawiedliwia jej postępowania. Ponadto wiedząc, iż ma zobowiązania wobec syna, powinna zastanowić się czy zgodzić się na takie warunki kredytu konsolidacyjnego z tak wysoką ratą.

Za bardzo przydatny Sąd uznał także pozostały materiał dowodowy w postaci dołączonych do akt dokumentów, które pozwoliły na ustalenie sytuacji stron. Wartość dowodowa dokumentów zaliczonych w poczet dowodów zdaniem Sądu nie budzi żadnych wątpliwości szczególnie ze względu na ich urzędowe pochodzenie. Również żadna ze stron nie poważała ich wiarygodności.

W ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął dowód z paragonów (k.10, k.11), albowiem paragony te nie stanowią dowodu tego, rzecz towarzy się na nich znajdujące zostały zakupione na rzecz małoletniego powoda.

Sąd zważył, co następuje:

Po analizie przeprowadzonych w sprawie dowodów, sąd kierując się swobodną ich oceną, doszedł do przekonania, iż strony stoją na odmiennym stanowisku, co do możliwości podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego powoda. Strona powodowa domagała się podwyższenia alimentów do kwoty 800 zł miesięcznie z uwagi na wzrost kosztów

utrzymania małoletniego. Z kolei pozwana wnosila o oddalenie powództwa, wskazując, że nie stać jej na płacenie na rzecz syna wyższej kwoty, jak i że potrzeby małoletniego powoda od ostatniego rozstrzygnięcia nie uległy zmianie.

Sąd w sprawie o podwyższenie alimentów musi przede wszystkim kierować się normą zawartą w art. 138 kro stanowiącą, iż można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w razie zmiany stosunków. Przez „zmianę stosunków” rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Stąd też rozstrzygnięcie oparte na art. 138 kro wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu/obniżeniu. Na uwadze mieć też trzeba, że obowiązek alimentowania, zwłaszcza rodziców wobec dzieci, z reguły utrzymuje się przez dłuższy czas. Towarzyszą temu nieodłącznie zmiany okoliczności, które kształtują zakres świadczeń alimentacyjnych. Upływ czasu jaki nastąpił od daty ostatniego wyroku alimentacyjnego do daty orzekania o podwyższeniu/obniżeniu alimentów sam w sobie nie może jeszcze przemawiać za zasadnością powództwa. To strona, zgodnie z art. 6 kc, winna wykazać, że zmiany takie nastąpiły.

Ostatnie rozstrzygnięcie w zakresie alimentów datuje się na dzień 8 września 2015 roku, a więc niespełna 12 miesięcy przed złożeniem pozwu a 16 miesięcy od orzekania w jego przedmiocie. Przez ten czas w potrzebach małoletniego nie zaszły- zdaniem sądu- istotne zmiany w zakresie wyżywienia, odzieży, środków kosmetycznych czy wypoczynku i rozrywki. Ojciec powoda nie udowodnił, że małoletni wymaga większych niż dotychczas środków na wskazane powyżej potrzeby, a jak wskazano wyżej to na nim ciążył taki obowiązek.

W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu jedyna zmiana jaka nastąpiła, którą należało uwzględnić, polega na zwiększeniu wydatków na małoletniego w zakresie zajęć dodatkowych. Dziecko w wieku powoda, siłą rzeczy, wraz z usamodzielnianiem, zaczyna intensywniej poszukiwać możliwości realizacji własnych zainteresowań np. zajęć taekwondo, z których małoletni korzystał jednak z uwagi na brak środków finansowych musiał zrezygnować, czy dodatkowe lekcje języka angielskiego. Zdaniem Sądu małoletni, który jest coraz starszy ma prawo do zajęć dodatkowych. Nie ma znaczenia, czy będą to zajęcia taekwondo, czy inne. Małoletni może próbować różnorodnych zajęć, aby znaleźć te, które faktycznie go zainteresują i na które będzie uczęszczał przez dłuższy czas. Korzystanie z różnych zajęć dodatkowych służy rozwojowi intelektualnemu czy fizycznemu dziecka. Oczywiście jest, że rodzice nie muszą wyrażać zgody na kilka zajęć dodatkowych jednocześnie, co wiązałoby się ze sporymi wydatkami, niemniej jednak dziecko do jednych zajęć dodatkowych ma prawo i rodzice, nawet kosztem własnych ograniczeń powinni dziecku to umożliwić. Zajęcia z taekwondo kosztują 250 zł. Znajomość cen na lokalnym rynku wskazuje, że opłaty za inne zajęcia dodatkowe również są w podobnej wysokości, tj. około 250 zł miesięcznie. Rodzice wspólnie winni ponosić koszty utrzymania dziecka, więc na każdego z nich przypada kwota 125 zł. Z uwagi na fakt, iż dochody ojca małoletniego są wyższe niż jego matki, dlatego też Sąd uznał, że zasadne jest podzielenie pomiędzy rodzicami małoletniego tego wydatku w następujący sposób: 100 zł od pozwanej i 150 zł od ojca powoda. Na marginesie wspomnieć należy, że pozwana przekazuje sporadycznie synowi drobne kwoty pieniężne, jak i czasami dokonuje na jego rzecz zakupów, więc tym bardziej może poczynić oszczędności w swoim utrzymaniu, aby wesprzeć rozwój syna i umożliwić mu udział w zajęciach dodatkowych, a tym samym, aby miał on co miesiąc zabezpieczone środki na realizację tych zajęć. Należy podkreślić, iż zdaniem sądu – jak wskazano wyżej- koszty utrzymania małoletniego to kwota 1200 zł zatem – z uwagi na dysproporcję dochodów, nadal ojciec w nieco wyższym zakresie ponosi te koszty, ale podwyższenie urealni udział matki w kosztach utrzymania syna.

Dochód matki na poziomie kwoty 2200 zł – 2300 zł netto miesięcznie w powiązaniu z jej wydatkami (mieszkaniowymi dzielonymi z mężem) pozwala zdaniem sądu na łożenie na rzecz powoda alimenty na podwyższonym poziomie, nawet przy uwzględnieniu zadłużenia matki. Podkreślenia bowiem wymaga – co wskazano już wyżej- wiedząc, iż ma zobowiązania wobec syna, powinna zastanowić się czy zgodzić się na takie warunki kredytu konsolidacyjnego z tak wysoką ratą.

Mając na uwadze powyższą argumentację Sąd w punkcie 1 wyroku podwyższył od pozwanej D. W. (1) alimenty na rzecz małoletniego powoda W. S. z kwoty 400 zł miesięcznie wynikającej z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy w dniu 8 września 2015 r. sygn. akt V RC 313/15 do kwoty 500 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca, do rąk ojca małoletniego powoda A. S., z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 1 września 2016 roku, tj. od wytoczenia powództwa.

W punkcie 2 wyroku w pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił, kierując się w tym względzie art. 135 kro, który stanowi m.in., iż wysokość alimentów jest limitowana możliwościami majątkowymi i zarobkowymi osób zobowiązanych. Zdaniem Sądu na dzień dzisiejszy pozwana nie ma możliwościłożenia alimentów ponad kwotę 500 zł miesięcznie. Wskazać tu należy, że rodzice mają obowiązek podzielić się z dzieckiem nawet najniższym dochodem, z drugiej jednak strony obowiązek ten nie może doprowadzić do niedostatku rodzica. Ponadto w niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała, że potrzeby małoletniego zmieniły się na tyle, aby konieczna była zmiana obowiązku alimentacyjnego ponad orzeczoną powyżej kwotę (o czym wskazano już wyżej).

W punkcie 3 wyroku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty od pozwu, od której to opłaty powód był zwolniony.

Z uwagi na zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy na podstawie art. 98 kpc Sąd zasądził od pozwanej na rzecz mał. powoda działającego przez ojca kwotę 300 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego, z którego strona powodowa skorzystała. Sąd, bowiem w tym zakresie kierował się art. 102 kpc tj. zasadą słuszności oraz faktem, iż powód wygrał sprawę w 25 % (żądał podwyższenia do kwoty 800 zł, a uzyskał podwyższenie do kwoty 500 zł). Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych stawką minimalną wynagrodzenia radcy przy wartości przedmiotu sporu 4.800 zł – w stawce obowiązującej w dacie złożenia pozwu, czyli przed zmianą z września 2016 r. (400 zł podwyższenia zł x12 miesięcy) jest kwota 1.200 zł z tego 25 % stanowi kwotę 300 zł.

Na podst. art. 333 § 1 pkt 1 kpc Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

/-/ SSR Anita Morwińska-Sobiecka